

't Warm water af Meer!

't Is heel lang gelejen, 'k was amperkes tien,
dat ik zong bij de knapen, 't was ferm om zien,
van schoon is de Kempen en vlak is mijn land,
van zon, wind en renger, van buntgras en zand.
Mer naauw zing ik van't warm water af Meer,
Da schoot uit de grond, lijk een drukton vol beer.

Ja da water da spoot daar nog heter dan stoom.
Zo begon dan ineens de Noord-Kempische droom.
Want zie wa gebeurde, twee weken nadien,
Was't water zelfs warm in de put aan den E10.
Ge kont er na zwemmen en bruinen aan de kant.
Het duurde ni lang of't was just een Spaans strand.

Na enige weken was Meer een paradijs.
Veur vakantie en zon gingen wij nooit nog op reis.
We lagen hier beter as on de Costa del Sol.
De zon scheen, 't was warm en 't liep hier al vol
Van vrouwelijk schoon in heel wienig tekstiel.
't Was goe veur mijn hart, mer fataal veur mijn ziel!

De tuinders verbouwden hun serre tot zonnebank.
En zie da was raak, want het duurde ni laank
Of het lag daar vol vrouwvolk, op een lapke na bloot,
Te bakken en te braaren, schoon bruin of knalrood.
En den boer, och, hij ploegde zo hevig ni meer.
Hij kneep hij de katjes en dee ze ni zeer!

Zo wier zelfs de Kempen mondain en beroemd
En in enen asem met 'sterren' vernoemd;
't Verteer in de kroegen ging peilsnel omhoog.
Ze stonden met zevenen achter den toog.
En drinken en vrijen, allemaal om ter meest.
Hoe later hoe harder, 't was soms van de beest!

En op zekere morgend, van't fuiven nog zat,
Dook ik mej m'n knap lief in't warmwaterzwembad,
Jong, da viel oons tegen, 't was verdomme ijskoud.
Was da ni gebeurd, 'k woor mej heur nog getrouwd.
Na vertrok ze heel kwaad en zag mij ni meer staan.
't Warm water wier kou en 't schoon weer was gedaan!

Het begon wer te waaien, renger viel keihard neer.
Twee dagen nadien was't wer echt Belbisch weer.
Gedaan warm water, gedaan zacht klimaat,
Alleman trok hier weg, 't wier wer rustig op straat.
Het land was heel triestig, de lucht donkergrijs.
Dus we gon van miserie nor Spanje op reis.